

Isosen saarna Herättäjän rippikoulussa heinäkuussa 2019

Eino Rissanen

4. sunnuntai pääsiäisestä: Taivaan kansalaisena maailmassa

Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen noudattanut Isäni käskyjä ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Olen puhunut teille tämän, jotta teillä olisi minun iloni sydämessänne ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi. Minun käskyni on tämä: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta. Te olette ystäviäni, kun teette sen, minkä käsken teidän tehdä. En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Minä sanon teitä ystävikseni, olenhan saattanut teidän tietoonne kaiken, minkä olen Isältäni kuullut. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte. Tämän käskyn minä teille annan: rakastakaa toisianne.”

Mitä on elää taivaan kansalaisena maailmassa? Millainen on ihanteellinen kristityn elämäntapa?

Kun puhutaan kristillisestä elämäntyylistä, monenlaisia ajatuksia saattaa herätä itse kullekin. Herääkö mielessä kenties kuva rukoilevasta ja kirkossa käyvästä kristitystä? Henkilöstä, joka pidättäytyy tietyiltä elämäntavoilta, kuten kiroilulta tai juopottelulta? Onko kristityillä enemmän elämäntapaohjeita tai sääntöjä, kuin jollakin toisella?

Jeesus sanoo evankeliumissa: *”Jos noudatatte käskyjäni, te pysytte minun rakkaudessani.”*

Jeesuksen sanat kuulostavat aika vaativilta. Entä jos Raamattua ja Jeesusta ei seuraa? Onko silloin Jeesuksen rakkauden ja pelastuksen ulkopuolella? Vaaditaanko kristityltä tarkkaa elämäntapaa edellytyksenä pelastuksesta? Niin, joutuuko helvettiin?

Evankeliumissa Jeesus antaa käskyn: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. Raamattuhan on käskyistään muistettu. Se on täynnä opetuksia, jotka usein esiintyvät käskymuodossa. Jeesuksen opetukset kuitenkin tiivistyvät lopulta yhteen selkeään käskyyn: lähimmäistä on rakastettava. Juuri tämän Jeesus nimeääkin evankeliumissa käskystä tärkeimmäksi.

Jeesus astuu tekstissä opetuslasten opettajasta heidän ystäväkseen. *”En sano teitä enää palvelijoiksi, sillä palvelija ei tunne isäntänsä aikeita. Sanon teitä ystävikseni”*, hän sanoo. Kun seuraa Jeesuksen mallia ja asettuu katsomaan jokaista vastaantulijaa tasavertaisella rakkaudella, toimii ihanteellisenä kristittynä – taivaan kansalaisena maan päällä.

Mistä sitten lähimmäisen rakastamisessa on kyse? Tähän vastaa vanha viisaus: älä tee toiselle, niin kuin toivot, että itsellesi ei tehtäisi, ja toisin päin. Sillä jos kaikki ihmiset noudattaisivat tätä käskyä jokaisena hetkenään, niin eikö silloin taivas olisi maan päällä? Jos elämme taivaan kansalaisena maailmassa, taivas tulee tänne.

Toisin kuin Jeesus, me hieman tavalliset ihmiset olemme kuitenkin virheisiin taipuvaisia. Koko ajan, ja jokaisena hetkenämme emme kykene katsomaan toisiamme tasavertaisella rakkaudella. Körttivirsissä lauletaan vajavaisesta ihmisestä, joka myöntää, ettei kykene olemaan kuin Jeesus.

Kristityn rooli maailmassa on siis tehdä parhaansa yrittäessään elää kuin taivaan kansalainen. Jeesus käski opetuslapsiaan rakastamaan toisia ihmisiä, minkä jälkeen hän sanoi: ”Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni Häneltä pyydätte.”